2024/1712

24.6.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1712

af 13. juni 2024

om ændring af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Menneskehandel er en alvorlig forbrydelse, der ofte begås inden for rammerne af organiseret kriminalitet; den udgør en grov overtrædelse af de grundlæggende rettigheder og er udtrykkeligt forbudt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). Forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og støtte til ofrene for menneskehandel uanset deres oprindelsesland forbliver en prioritet for Unionen og medlemsstaterne.

(2) Der er flere grundlæggende årsager til menneskehandel. Fattigdom, konflikt, ulighed, kønsbaseret vold, fravær af levedygtige beskæftigelsesmuligheder eller social støtte, humanitære kriser, statsløshed og forskelsbehandling er nogle af de vigtigste faktorer, der gør personer, særligt kvinder, børn og medlemmer af marginaliserede grupper, sårbare over for menneskehandel.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ([3]) er Unionens vigtigste retsakt til forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene for denne forbrydelse. I nævnte direktiv fastsættes der en omfattende ramme for bekæmpelse af menneskehandel ved at fastsætte minimumsregler for definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, og sanktioner. Det indeholder også fælles bestemmelser for at styrke forebyggelsen af menneskehandel, bistanden til ofre og deres beskyttelse, idet der tages hensyn til køns-, handicap- og børneperspektiver, og der anvendes en offercentreret tilgang.

(4) Menneskehandel kan forværres, når der samtidig sker forskelsbehandling på grund af en kombination af køn og af andre grunde, der er forbudt i henhold til EU-retten. Medlemsstaterne bør derfor tage behørigt hensyn til de ofre, der er berørt af en sådan tværgående forskelsbehandling, og til den deraf følgende øgede sårbarhed ved at træffe specifikke foranstaltninger, når der samtidig sker flere former for forskelsbehandling. Der bør lægges særlig vægt på forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

(5) I sin meddelelse af 14. april 2021 om EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2021-2025 fastsætter Kommissionen en politisk reaktion med anvendelse af en tværfaglig og omfattende tilgang fra forebyggelse af menneskehandel over beskyttelse af ofre til retsforfølgelse og domfældelse af menneskehandlere. Denne meddelelse omfattede en række foranstaltninger, der skal gennemføres med omfattende inddragelse af civilsamfundsorganisationer. For at håndtere nye tendenser på området menneskehandel samt de mangler, som Kommissionen har påpeget, og for yderligere at intensivere indsatsen mod denne forbrydelse er det nødvendigt at ændre direktiv

([1]) EUT C 228 af 29.6.2023, s. 108.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.5.2024.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

2011/36/EU. De konstaterede mangler i den strafferetlige reaktion, som kræver tilpasning af den retlige ramme, angår lovovertrædelser vedrørende menneskehandel, som er begået på vegne af juridiske personer, dataindsamlingssystemet, samarbejde og koordinering på EU-plan og nationalt plan og de nationale systemer til tidlig opdagelse og identifikation af, samt ydelse af specialiseret bistand og støtte til, ofre for menneskehandel.

(6) Udnyttelse af surrogatmoderskab, tvangsægteskab eller ulovlig adoption kan allerede høre under lovovertrædelser vedrørende menneskehandel som defineret i direktiv 2011/36/EU, for så vidt som alle kriterierne i disse lovovertrædelser er opfyldt. I betragtning af grovheden af disse praksisser og for at imødegå den konstante stigning i antallet og relevansen af lovovertrædelser vedrørende menneskehandel, som begås med henblik på andre formål end seksuel udnyttelse eller udnyttelse som arbejdskraft, bør udnyttelse af surrogatmoderskab, tvangsægteskab eller ulovlig adoption imidlertid medtages som former for udnyttelse i nævnte direktiv, så vidt som de lever op til de grundlæggende elementer i menneskehandel, herunder kriterierne for midler. Hvad mere specifikt angår menneskehandel med henblik på udnyttelse af surrogatmoderskab, er dette direktiv rettet mod dem, der tvinger eller bedrager kvinder til at fungere som surrogatmødre. De ændringer til direktiv 2011/36/EU, der foretages ved nærværende direktiv, berører ikke definitionerne af ægteskab, adoption, tvangsægteskab og ulovlig adoption eller af andre lovovertrædelser i forbindelse hermed end menneskehandel, hvor disse er fastsat i national eller international ret. Disse regler berører heller ikke de nationale regler om surrogatmoderskab, herunder strafferet eller familieret.

(7) Børn, der er anbragt på døgninstitutioner og lukkede institutioner, er en gruppe, der er særligt sårbar over for menneskehandel. De kan blive ofre for menneskehandel, når de anbringes på disse institutioner, under deres anbringelse og efter.

(8) Et stigende antal lovovertrædelser vedrørende menneskehandel begås eller lettes ved hjælp af informations- eller kommunikationsteknologi. Menneskehandlere bruger ofte internettet og de sociale medier, blandt andet til at reklamere, rekruttere eller udnytte ofre, samt til at udøve kontrol over dem og organisere deres transport. Internettet og de sociale medier bruges også til at distribuere udnyttende materiale. Informationsteknologi hindrer også rettidig opdagelse af forbrydelsen og identifikationen af ofre og gerningspersoner.

(9) Den eksisterende retlige ramme i direktiv 2011/36/EU omfatter allerede, inden for rammerne af definitionen af menneskehandel, forbrydelser begået ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, f.eks. i forbindelse med rekruttering og udnyttelse af ofre, tilrettelæggelse af deres transport og indkvartering, reklame for ofre online og kontakt til potentielle kunder, kontrol af ofre og kommunikation mellem gerningspersoner, herunder alle relaterede finansielle transaktioner. For at håndtere menneskehandleres fremgangsmåde er de retshåndhævende myndigheder nødt til at forbedre deres digitale kapacitet og ekspertise og holde trit med den teknologiske udvikling. Desuden opfordres medlemsstaterne til at overveje anvendelsen af forebyggende foranstaltninger, navnlig dem, der har som mål at modvirke efterspørgslen, som tager fat på spørgsmålet om misbrug af onlinetjenester med henblik på menneskehandel.

(10) Straffeniveauet for menneskehandel bør afspejle den større vanære, der følger af mere alvorlig adfærd, og af den mere skadelige og langvarige indvirkning, som denne adfærd har på ofrene. Dette omfatter den forstærkende virkning af udbredelsen af udnyttende materiale, herunder udbredelse i lukkede grupper, der er tilgængelige for et begrænset antal deltagere. Det er derfor nødvendigt at fastlægge udbredelse ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi af billeder eller videoer eller lignende materiale af seksuel karakter, der involverer offeret, som en skærpende omstændighed.

(11) Om end der ikke er nogen forpligtelse til at skærpe straffe, bør medlemsstaterne sikre, at dommere og domstole, når lovovertrædere dømmes, har mulighed for at tage hensyn til de skærpende omstændigheder i dette direktiv. Det ligger fortsat inden for dommerens eller domstolens skøn at beslutte, hvorvidt straffen skal skærpes på grund af de specifikke skærpende omstændigheder, idet der tages hensyn til alle den pågældende sags faktiske omstændigheder. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtede til at fastsætte skærpende omstændigheder, når national ret foreskriver, at en strafbar handling, der består i udbredelse ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi af billeder eller videoer eller lignende materiale af seksuel karakter, der involverer offeret, kan straffes som en særskilt strafbar handling, og dette kan medføre strengere sanktioner i medfør af national ret.

(12) For at styrke den strafferetlige reaktion på lovovertrædelser vedrørende menneskehandel, som begås på vegne af juridiske personer, og for at afskrække, at disse lovovertrædelser begås, bør sanktionsordningen over for juridiske personer præciseres og bringes i overensstemmelse med Unionens andre strafferetlige instrumenter. I henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/23/EU ([4]), 2014/24/EU ([5]) og 2014/25/EU ([6]) er en endelig dom for børnearbejde eller andre former for menneskehandel grundlag for udelukkelse fra deltagelse i en udbudsprocedure eller en koncessionstildelingsprocedure. Ikke desto mindre kan medlemsstaterne også beslutte blandt de strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der kan pålægges juridiske personer, at medtage udelukkelse af sådanne juridiske personer fra udbudsprocedurer eller koncessioner, således at udbud og koncessioner, der ligger under tærsklerne i de relevante direktiver, også er omfattet.

(13) Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv (EU) 2024/1260 ([7]) fastsætter minimumsregler for indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold og finder anvendelse på de strafbare handlinger, der er omfattet af direktiv 2011/36/EU. Bestemmelserne i direktiv 2011/36/EU om indefrysning og konfiskation er derfor forældede og bør ophæves.

(14) Direktiv 2011/36/EU fastsætter muligheden for at undlade at retsforfølge og undlade at straffe ofre for menneskehandel i forbindelse med strafbare handlinger, som de er blevet tvunget til at begå, som en direkte følge af at de har været udsat for menneskehandel. Det er hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for den relevante bestemmelse til at omfatte alle ulovlige aktiviteter, som ofre er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af at have været udsat for menneskehandel, såsom forseelser i forbindelse med prostitution, tiggeri, ophold uden formål eller sort arbejde eller andre handlinger, der ikke er af strafferetlig karakter, men som er genstand for administrative eller økonomiske sanktioner, i overensstemmelse med national ret for yderligere at tilskynde ofrene for menneskehandel til at anmelde forbrydelsen eller søge støtte og bistand og for at forsikre dem om mulighederne for ikke at blive holdt ansvarlige.

(15) For at øge den nationale kapacitet til at opdage og identificere ofre på et tidligt tidspunkt og henvise dem til passende beskyttelses-, bistands- og støttetjenester er det nødvendigt ved love og administrative bestemmelser at oprette en eller flere henvisningsmekanismer i medlemsstaterne. At oprette formelle henvisningsmekanismer og udpege et nationalt kontaktpunkt for grænseoverskridende henvisning af ofre udgør afgørende foranstaltninger til at styrke det grænseoverskridende samarbejde. En henvisningsmekanisme bør være en gennemsigtig, tilgængelig og harmoniseret ramme, der letter tidlig opdagelse og identifikation af samt bistand og støtte til ofre for menneskehandel og letter henvisningen af dem til de ansvarlige nationale organisationer og organer. En sådan ramme bør identificere de deltagende kompetente myndigheder, civilsamfundsorganisationer og andre interessenter og fastlægge deres respektive ansvarsområder, herunder procedurerne og kommunikationslinjerne. Disse henvisningsmekanismer kan tage form af et sæt fastlagte procedurer, retningslinjer, samarbejdsordninger eller protokoller. Der bør være en henvisningsmekanisme for alle ofre og for alle former for lovovertrædelser vedrørende menneskehandel under hensyntagen til ofrenes individuelle sårbarhed. Medlemsstaterne opfordres til at have én enkelt henvisningsmekanisme, når tilrettelæggelsen af den offentlige forvaltning tillader det. Kontaktpunktet bør fungere som kontaktpunkt for grænseoverskridende henvisning af ofre i forbindelserne mellem de myndigheder eller institutioner, der er ansvarlige for grænseoverskridende støtte til ofre i de forskellige medlemsstater, men ikke som et kontaktpunkt for ofrene selv. Kontaktpunkterne kan være baseret på eksisterende mekanismer eller forvaltningsstrukturer og vil ikke skulle erstatte nationale klagemekanismer eller hotlines.

(16) For at forbedre bistanden og støtten til ofre for menneskehandel bør medlemsstaterne sikre, at ofre har adgang til krisecentre og sikker indkvartering, der er udstyret til at imødekomme de særlige behov hos ofre for menneskehandel. For at styrke sikkerheden for formodede eller identificerede ofre opfordres medlemsstaterne til at kræve, at personale, der på krisecentre kommer i kontakt med ofre for menneskehandel, ikke har en straffeattest, hvad angår lovovertrædelser vedrørende menneskehandel eller andre forbrydelser eller lovovertrædelser, der fører til alvorlig tvivl om deres evne til at påtage sig en ansvarsrolle med hensyn til ofre.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1260 af 24. april 2024 om inddrivelse og konfiskation af aktiver (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1260/oj).

(17) Personer med handicap, navnlig kvinder og børn med handicap, har øget risiko for at blive ofre for menneskehandel. Medlemsstaterne bør tage hensyn til de særlige behov hos personer med handicap, der er ofre for menneskehandel, når de stiller støtteforanstaltninger til rådighed for dem.

(18) Medlemsstaterne bør også sikre, at ofre modtager bistand uanset deres nationalitet eller statsløshed, deres statsborgerskab, deres bopæl eller opholdsstatus samt formen for deres udnyttelse. Bistanden bør sigte mod deres fulde reintegration i samfundet, hvilket kan omfatte adgang til uddannelse og adgang til arbejdsmarkedet i overensstemmelse med national ret samt en tilbagevenden til en selvstændig tilværelse.

(19) Medlemsstaterne bør under asylprocedurer tage hensyn til den specifikke sårbare situation for ofre for menneskehandel, som kan have behov for international beskyttelse, herunder i givet fald gennem særlige proceduremæssige garantier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 ([8]) og særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 ([9]).

(20) For at forhindre at ofre udsættes for ny menneskehandel inden for Unionen, er det vigtigt, at medlemsstaterne, når de overfører ofre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 ([10]), ikke overfører ofre til en medlemsstat, hvor der er vægtige grunde til at tro, at ofrene på grund af overførslen til den pågældende medlemsstat vil stå over for en reel risiko for krænkelse af deres grundlæggende rettigheder, der udgør umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i chartret.

(21) Ofre for menneskehandel har ret til at ansøge om international beskyttelse eller tilsvarende national status. De kan i givet fald også nyde godt af opholdstilladelse i henhold til Rådets direktiv 2004/81/EF ([11]). Medlemsstaterne bør derfor sikre, at de relevante to procedurer supplerer hinanden og ikke udelukker hinanden.

(22) Statsløse personer er i større risiko for at blive ofre for menneskehandel. Ved anvendelsen af dette direktiv er det vigtigt at være særlig opmærksom på denne sårbare gruppe.

(23) Børn anses for at være en af de mest sårbare grupper, som organiserede kriminelle grupper, der er involveret i menneskehandel, går efter. Sådanne kriminelle grupper udnytter ofte børn ved at rekruttere dem og senere bruge dem til at begå kriminalitet. Medlemsstaterne bør fremme eller tilbyde regelmæssig og specialiseret uddannelse til fagfolk, der sandsynligvis vil komme i kontakt med sådanne børn, med henblik på at opdage og identificere dem som ofre.

(24) Enhver foranstaltning, der begrænser børns frihed for at beskytte dem mod menneskehandel, bør være strengt nødvendig, forholdsmæssig og rimelig for så vidt angår målet om at beskytte det enkelte barn.

(25) For at lette udbetalingen af erstatning til ofre kan medlemsstaterne oprette en national fond for ofre eller lignende instrumenter, som kan omfatte lovgivning, der sikrer erstatning til ofre for menneskehandel.

(26) For at udvikle en sammenhængende politisk reaktion til imødegåelse af efterspørgsel, der giver anledning til menneskehandel, og for yderligere at styrke og harmonisere den strafferetlige indsats på tværs af medlemsstaterne for at mindske en sådan efterspørgsel er det vigtigt at kriminalisere brug af tjenester, hvor offeret udnyttes til at levere sådanne tjenester, og brugeren af tjenesterne har viden om, at tjenesteyderen er offer for en lovovertrædelse vedrørende menneskehandel. At gøre dette strafbart udgør en del af en samlet tilgang til at mindske efterspørgslen,

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

([11]) Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19).

som har til formål at imødegå den høje efterspørgsel, som giver anledning til alle former for udnyttelse. Kriminaliseringen bør kun være rettet mod brugen af tjenester, der leveres som led i den udnyttelse, der er omfattet af lovovertrædelsen vedrørende menneskehandel. Der bør derfor ikke være tale om en lovovertrædelse for kunder, der køber produkter, der er fremstillet under udnyttende arbejdsforhold, da de ikke er brugere af en tjeneste. Dette direktiv fastlægger en retlig ramme af minimumsregler i denne henseende, og det står medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde strengere strafferetlige regler. I national ret kan medlemsstaterne kriminalisere køb af seksuelle handlinger. Dette direktiv berører ikke den måde, hvorpå medlemsstaterne håndterer prostitution i deres nationale ret.

(27) Dette direktiv kriminaliserer brugen af en tjeneste leveret af et offer for menneskehandel, når brugeren af tjenesten har viden om, at tjenesteyderen er offer. Begrebet »viden« bør fortolkes i overensstemmelse med national ret. Ved vurderingen af, om brugeren havde viden om, at personen var offer for menneskehandel, og uden at dette berører retsvæsenets uafhængighed, bør der i hvert enkelt tilfælde tages hensyn til sagens specifikke omstændigheder. Der kan udledes viden af objektive, faktiske omstændigheder. Omstændighederne kan bl.a. vedrøre ofrene selv, under hvilke betingelser ofrene skulle levere tjenesterne, og konkrete forhold, der kan ses som tegn på menneskehandlerens kontrol over ofrene. For så vidt angår omstændigheder, der vedrører ofrene selv, kan der tages hensyn til deres manglende kendskab til et nationalt eller regionalt sprog, tydelige tegn på psykologisk eller fysisk skade eller frygt, eller deres manglende kendskab til de byer eller steder, hvor de befinder sig eller har befundet sig. For så vidt angår de omstændigheder, under hvilke tjenesterne skulle leveres, kunne der tages hensyn til tjenesteyderens levestandard og arbejdsvilkår samt til tilstanden af de lokaler, hvor tjenesten blev leveret. Der vil kunne konstateres tegn på, at en menneskehandler har kontrol over ofre, når der er åbenlyse eksterne kontrolforanstaltninger over for tjenesteyderne, deres frie bevægelighed er begrænset eller tjenesteyderne ikke er i besiddelse af deres nationale identitetskort eller pas.

(28) Foranstaltninger til forebyggelse og mindskelse af efterspørgslen bør målrettes og differentieres for effektivt at håndtere de specifikke forhold, der gør sig gældende for forskellige former for menneskehandel. For at nå målet om at modvirke og mindske efterspørgsel, der giver anledning til menneskehandel, er det vigtigt, at medlemsstaterne overvejer at træffe yderligere passende foranstaltninger rettet mod potentielle og nuværende brugere såsom at tilbyde specifikt udformede bevidstgørelseskampagner.

(29) I forbindelse med uddannelse og for at sikre en effektiv gennemførelse af de nationale bestemmelser om undladelse af retsforfølgelse og straf bør medlemsstaterne øge bevidstheden blandt anklagere og retshåndhævende myndigheder, der sandsynligvis vil komme i kontakt med ofre eller potentielle ofre for menneskehandel.

(30) For at forstærke de nationale politiske reaktioner er det nødvendigt at oprette nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer, og medlemsstaterne bør kunne oprette uafhængige organer. Det henhører under medlemsstaternes kompetence at beslutte, hvilke enheder der skal udpeges eller oprettes som nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller som tilsvarende mekanismer eller uafhængige organer, uanset deres titel, i overensstemmelse med princippet om medlemsstaternes procesautonomi, forudsat at sådanne enheder har de nødvendige kompetencer til at udføre de opgaver, der er fastsat i dette direktiv.

(31) Indsamlingen af præcise, sammenhængende og anonymiserede data og rettidig offentliggørelse af indsamlede data og statistikker er af grundlæggende betydning for at sikre fuldt kendskab til omfanget af menneskehandel inden for Unionen. Indførelse af et krav om, at medlemsstaterne hvert år skal indsamle og indberette statistiske data om menneskehandel til Kommissionen på en harmoniseret måde er et relevant skridt til at forbedre den generelle forståelse af fænomenet og til at sikre vedtagelsen af databaserede politikker og strategier.

(32) Med henblik på at støtte deres nationale politikker bør medlemsstaterne også udarbejde nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel.

(33) For så vidt angår børn opfordres medlemsstaterne til at sikre, at der i de nationale børnebeskyttelsessystemer udarbejdes specifikke planer for at forebygge menneskehandel, herunder med børn i døgninstitutioner eller lukkede institutioner.

(34) Målene for dette direktiv, nemlig at forebygge og bekæmpe menneskehandel og beskytte ofrene for denne forbrydelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(35) Dette direktiv overholde de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, som anerkendes i chartret, navnlig respekten for og beskyttelsen af den menneskelige værdighed, forbuddet mod slaveri, tvangsarbejde og menneskehandel, retten til respekt for menneskets fysiske og mentale integritet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger, ytrings- og informationsfriheden, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, ligestilling mellem kvinder og mænd, børns rettigheder, handicappede personers rettigheder og forbuddet mod børnearbejde, adgangen til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf. Dette direktiv tilsigter navnlig at sikre, at disse rettigheder og principper overholdes fuldt ud, og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.

(36) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland ved skrivelse af 20. april 2023 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.

(37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(38) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([12]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(39) Direktiv 2011/36/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2011/36/EU

I direktiv 2011/36/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Udnyttelse skal mindst omfatte udnyttelse af andres prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller tvangstjenester, herunder tiggeri, slaveri eller slaverilignende forhold, trældom eller udnyttelse af strafbare handlinger eller fjernelse af organer eller udnyttelse af surrogatmoderskab, tvangsægteskab eller ulovlig adoption.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis adfærden i stk. 1 involverer et barn, er der tale om strafbar menneskehandel, selv om der ikke er gjort brug af nogen af de i stk. 1 omhandlede midler. Nærværende stykke finder ikke anvendelse på udnyttelse af surrogatmoderskab som omhandlet i stk. 3, medmindre surrogatmoderen er et barn.«

([12]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) er begået med brug af grov vold, eller offeret blev forvoldt særlig alvorlig skade ved lovovertrædelsen, herunder fysisk eller psykisk skade.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret betragtes som skærpende omstændigheder, når de vedrører en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2:

a) det forhold, at lovovertrædelsen blev begået af en offentligt ansat under udførelsen af dennes opgaver

b) det forhold, at gerningsmanden ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi har lettet eller foretaget udbredelse af billeder eller videoer eller lignende materiale af seksuel karakter, der involverer offeret.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for lovovertrædelser, jf. artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:«.

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1, for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker i lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1.«

4) Artikel 6 affattes således:

»*Artikel 6*

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 5, stk. 1 eller 2, kan straffes med strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 5, stk. 1 eller 2, for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1, omfatter strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder og kan omfatte ikkestrafferetlige sanktioner eller foranstaltninger såsom:

a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller offentlig støtte

b) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud, koncessioner og licenser

c) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve forretningsaktiviteter

d) inddragelse af tilladelser og beføjelser til at udøve aktiviteter, der førte til den relevante lovovertrædelse

e) anbringelse under retsligt tilsyn

f) tvangsopløsning

g) lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen

h) hvis det er i offentlighedens interesse, offentliggørelse af hele eller dele af den retsafgørelse, som vedrører den strafbare handling, der er begået, og de sanktioner eller foranstaltninger, der er pålagt, uden at dette berører reglerne om privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.«

5) Artikel 7 udgår.

6) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Sikring af, at offeret ikke retsforfølges eller straffes

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de grundlæggende principper i deres retssystemer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres kompetente nationale myndigheder har ret til at undlade at retsforfølge eller straffe ofre for menneskehandel i forbindelse med deres indblanding i kriminelle eller andre ulovlige aktiviteter, som de er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af, at de har været udsat for en af de i artikel 2 omhandlede handlinger.«

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at efterforskning af lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1, og retsforfølgning i forbindelse hermed ikke er afhængig af offerets anmeldelse eller anklage, og at der fortsat kan ske retsforfølgning, selv om offeret trækker sin forklaring tilbage.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder eller tjenester med ansvar for at efterforske lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 eller indlede retsforfølgning i forbindelse med disse er uddannede hertil. Medlemsstaterne sikrer, at personer, enheder eller tjenester, der efterforsker og retsforfølger lovovertrædelserne i artikel 2 og 3, hvis disse lovovertrædelser begås eller lettes ved hjælp af informations- eller kommunikationsteknologi, har tilstrækkelig ekspertise og teknologisk kapacitet. Medlemsstaterne opfordres til at oprette specialiserede enheder inden for de retshåndhævende myndigheder og anklagemyndigheden, hvis det er relevant og i overensstemmelse med deres nationale retssystemer.«

8) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå deres jurisdiktionskompetence med hensyn til lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1, når:«.

b) Stk. 2, indledningen, affattes således:

»2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktionskompetence med hensyn til de i artikel 2 og 3 og artikel 18a, stk. 1, omhandlede lovovertrædelser, der er begået uden for dens område, f.eks. når:«.

9) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ofre får specialiseret bistand og støtte ud fra en offercentreret og køns-, handicap- og børnesensitiv tilgang før, under og i et passende tidsrum efter straffesagens afslutning, så de kan udøve de rettigheder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU (*) og i nærværende direktiv.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).«

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til ved love og administrative bestemmelser at oprette en eller flere mekanismer med henblik på tidlig opdagelse og identifikation af og ydelse af bistand og støtte til identificerede og formodede ofre i samarbejde med de relevante støtteorganisationer og at udpege et kontaktpunkt for den grænseoverskridende henvisning af ofre.

Henvisningsmekanismernes opgaver i henhold til dette stykke skal mindst omfatte følgende:

a) fastsættelse af minimumsstandarder for opdagelse og tidlig identifikation af ofre og tilpasning af procedurerne for en sådan opdagelse og identifikation til de forskellige former for udnyttelse, der er omfattet af dette direktiv

b) henvisning af offeret til den mest hensigtsmæssige støtte og bistand

c) etablering af samarbejdsordninger eller -protokoller med asylmyndighederne for at sikre, at der ydes bistand, støtte og beskyttelse til ofre for menneskehandel, som også har behov for international beskyttelse, eller som ønsker at ansøge om en sådan beskyttelse, under hensyntagen til offerets individuelle omstændigheder.

5. De i stk. 1 og 2 omhandlede bistands- og støtteforanstaltninger skal ydes på grundlag af information og samtykke og skal mindst omfatte sikring af en levestandard, så offeret har til livets opretholdelse, i form af foranstaltninger såsom passende og sikker indkvartering, herunder krisecentre og anden passende midlertidig indkvartering, og materiel bistand samt den nødvendige lægehjælp, herunder psykologisk bistand, rådgivning og information og, hvis det er relevant, oversættelse og tolkning.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5a. De krisecentre og den anden passende midlertidig indkvartering, der er omhandlet i stk. 5, skal stilles til rådighed i et tilstrækkeligt antal og være let tilgængelige for formodede og identificerede ofre for menneskehandel. Krisecentrene og den anden passende midlertidig indkvartering skal hjælpe dem til at komme på fode igen ved at tilbyde passende levevilkår med henblik på, at de kan vende tilbage til en selvstændig tilværelse. De skal også være udstyret til at imødekomme børns, herunder børneofres, specifikke behov.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Den i stk. 5 omhandlede information skal, hvor det er relevant, omfatte information om en betænkningstid og en restitueringsperiode i medfør af direktiv 2004/81/EF og information om muligheden for at indrømme international beskyttelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 (*) og forordning (EU) 2024/1348 (**) eller i medfør af andre internationale instrumenter eller lignende nationale regler.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).«

10) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 11a*

Ofre for menneskehandel med behov for international beskyttelse

1. Medlemsstaterne sikrer komplementaritet og koordinering mellem de myndigheder, der er involveret i aktiviteter til bekæmpelse af menneskehandel, og asylmyndighederne.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ofre for menneskehandel kan udøve deres ret til at ansøge om international beskyttelse eller tilsvarende national status, herunder når offeret modtager bistand, støtte og beskyttelse som et formodet eller identificeret offer for menneskehandel.«

11) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Beskyttelsesforanstaltningerne i denne artikel finder anvendelse ud over de rettigheder, der er fastsat i direktiv 2012/29/EU.«

12) I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at procedurerne for anmeldelse af en lovovertrædelse i medfør af dette direktiv er sikre, gennemføres fortroligt i overensstemmelse med national ret, udformes og er tilgængelige på en børnevenlig måde og anvender et sprog, der er i overensstemmelse med børneofres alder og modenhed.«

13) Artikel 14, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige foranstaltninger til at bistå og støtte børn, der har været ofre for menneskehandel, i deres fysiske og psykosociale rehabilitering på kort og lang sigt iværksættes efter en konkret vurdering af de særlige forhold, der gør sig gældende for det enkelte barneoffer, og under hensyntagen til barnets ønsker, behov og problemer, for at finde en varig løsning for barnet, herunder programmer til at støtte deres overgang til myndiggørelse og voksenlivet med henblik på at undgå ny menneskehandel. Inden for en rimelig tid giver medlemsstaterne børneofre, og børn af ofre, der modtager bistand og støtte efter artikel 11, adgang til uddannelse i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale ret.

2. Medlemsstaterne udpeger en værge eller en repræsentant for et barn, der har været offer for menneskehandel, så snart barnet er identificeret af myndighederne, når indehaverne af forældremyndigheden i henhold til national ret ikke kan varetage barnets tarv og/eller ikke kan repræsentere barnet på grund af en interessekonflikt mellem dem og barneofferet. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af en interessekonflikt mellem værgen eller repræsentanten og barneofferet udpeges en anden værge eller repræsentant.

3. Medlemsstaterne træffer, hvor det er relevant og muligt, foranstaltninger til at yde bistand og støtte til familien til et barn, der har været offer for menneskehandel, når familien befinder sig på medlemsstaternes område. Navnlig anvender medlemsstaterne artikel 4 i direktiv 2012/29/EU på familien, når det er hensigtsmæssigt og muligt.«

14) Artikel 17 og 18 affattes således:

»*Artikel 17*

Erstatning til ofre

Medlemsstaterne sikrer, at ofre for menneskehandel får adgang til eksisterende erstatningsordninger for ofre for forsætlige voldsforbrydelser. Medlemsstaterne kan oprette en national fond for ofre eller et lignende instrument i overensstemmelse med deres nationale lovgivning med henblik på at betale erstatning til ofre.

Artikel 18

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger under hensyntagen til de specifikke forhold, der gør sig gældende for de forskellige former for udnyttelse, såsom uddannelse og kampagner, hvis det er relevant med særlig vægt på onlinedimensionen, for at modvirke og mindske den efterspørgsel, der giver anledning til enhver form for udnyttelse i forbindelse med menneskehandel.

2. Medlemsstaterne iværksætter egnede tiltag på en kønssensitiv og børnevenlig måde, herunder via internettet, såsom informations- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer, herunder fremme af digitale færdigheder og kompetencer, og, hvis det er relevant i samarbejde med relevante organisationer i civilsamfundet og andre aktører såsom den private sektor, med henblik på at øge bevidstheden og begrænse risikoen for, at folk, navnlig børn og personer med handicap, bliver ofre for menneskehandel.«

15) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 18a*

Lovovertrædelser vedrørende brug af tjenester, der leveres af et offer for menneskehandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at når brugen af tjenester, der leveres af et offer for en af lovovertrædelserne i artikel 2, er forsætlig, udgør den en strafbar handling, hvis offeret udnyttes til at levere sådanne tjenester, og brugeren af tjenesterne ved, at den person, der leverer tjenesten, er offer for en af lovovertrædelserne i artikel 2.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en strafbar handling som fastsat i overensstemmelse med stk. 1 kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 18b

Uddannelse

1. Medlemsstaterne fremmer eller tilbyder regelmæssig og specialiseret uddannelse til fagfolk, der sandsynligvis vil komme i kontakt med ofre eller potentielle ofre for menneskehandel, herunder sagsbehandlende politifolk, domstolspersonale, bistands- og støttetjenester, arbejdsinspektører og personale inden for sociale tjenester og sundhed, med henblik på at sætte dem i stand til at forebygge og bekæmpe menneskehandel og undgå sekundær viktimisering og til at opdage, identificere, bistå, støtte og beskytte ofrene. En sådan uddannelse skal være menneskerettighedsbaseret, offercentreret og køns-, handicap- og børnesensitiv.

2. Uden at det berører retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retsvæsenet i hele Unionen, tilskynder medlemsstaterne til både generel og specialiseret uddannelse af dommere og anklagere, der er involveret i straffesager, med henblik på at sætte dem i stand til at forebygge og bekæmpe menneskehandel og undgå sekundær viktimisering og til at opdage, identificere, bistå, støtte og beskytte ofrene. En sådan uddannelse skal være menneskerettighedsbaseret, offercentreret og køns-, handicap- og børnesensitiv.«

16) Artikel 19 affattes således:

»*Artikel 19*

Nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer og uafhængige organer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at udpege nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer og til at tildele dem de ressourcer, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner effektivt. De nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller de tilsvarende mekanismer arbejder sammen med relevante nationale, regionale og lokale organer og agenturer, navnlig retshåndhævende myndigheder, med nationale henvisningsmekanismer og med relevante civilsamfundsorganisationer, der er aktive på dette område.

2. De opgaver, der skal udføres af de nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer, skal omfatte vurdering af tendenser i menneskehandelen, måling af resultaterne af tiltag til bekæmpelse af menneskehandel, herunder indsamling af statistikker i tæt samarbejde med de relevante civilsamfundsorganisationer, der er aktive på dette område, og rapportering.

De nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer kan også varetage følgende opgaver:

a) udarbejdelse af beredskabsplaner for at forebygge truslen om menneskehandel i tilfælde af større katastrofer

b) fremme, koordinere og, hvis det er relevant, finansiere programmer til bekæmpelse af menneskehandel.

3. Medlemsstaterne kan også oprette uafhængige organer, hvis rolle kan omfatte overvågning af gennemførelsen og virkningerne af tiltag til bekæmpelse af menneskehandel, forelæggelse af rapporter om spørgsmål, der kræver særlig opmærksomhed fra de kompetente nationale myndigheder, og foretagelse af vurderinger af de grundlæggende årsager til og tendenser i menneskehandelen. Hvis der er oprettet et sådant uafhængigt organ, kan medlemsstaterne tildele det en eller flere af de opgaver, der er omhandlet i stk. 2.«

17) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 19a*

Indsamling af data og statistik

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes et system til registrering, fremstilling og fremlæggelse af anonymiserede statistiske data for at overvåge effektiviteten af deres systemer til bekæmpelse af de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv.

2. De statistiske data, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte de data. der er tilgængelige på centralt plan om:

a) antallet af registrerede identificerede og formodede ofre for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, opdelt efter registreringsorganisation, køn, aldersgruppe (barn/voksen), statsborgerskab og udnyttelsesform, i overensstemmelse med national ret og praksis

b) antallet af personer, som mistænkes for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, opdelt efter køn, aldersgruppe (barn/voksen), statsborgerskab og udnyttelsesform

c) antallet af personer, der retsforfølges for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, opdelt efter køn, aldersgruppe (barn/voksen), statsborgerskab, udnyttelsesform og arten af den endelige afgørelse om retsforfølgelse

d) antallet af afgørelser om retsforfølgelse (dvs. sigtelser for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, sigtelser for andre strafbare handlinger, afgørelser om ikke at rejse sigtelse og andet)

e) antallet af personer, der er dømt for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, opdelt efter køn, aldersgruppe (barn/voksen) og statsborgerskab

f) antallet af retsafgørelser (dvs. frifindelse, domfældelser og andet) for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2

g) antallet af personer, som mistænkes, personer, der retsforfølges, og personer, der dømmes for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 1, opdelt efter køn og aldersgruppe (barn/voksen).

3. Medlemsstaterne sender årligt, i princippet senest den 30. september og, hvis dette ikke er muligt, senest den 31. december, Kommissionen de statistiske data, der er omhandlet i stk. 2, for det foregående år.

Artikel 19b

National handlingsplan for bekæmpelse af menneskehandel

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 15. juli 2028 deres nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel, der udarbejdes og gennemføres i samråd med de nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer, der er omhandlet i artikel 19, med de uafhængige organer og med relevante interessenter, der er aktive inden for forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel gennemgås og ajourføres med regelmæssige mellemrum på højst fem år.

2. Nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel kan indeholde følgende elementer:

a) mål, prioriteter og foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel i forbindelse med alle former for udnyttelse, herunder specifikke foranstaltninger for børneofre

b) forebyggende foranstaltninger såsom uddannelse og bevidstgørelseskampagner og forebyggende foranstaltninger som led i katastrofeberedskabet over for risici for menneskehandel som følge af humanitære kriser, hvis det er relevant

c) foranstaltninger til at styrke bekæmpelsen af menneskehandel, herunder forbedring af efterforskningen og retsforfølgningen i sager om menneskehandel og til forbedring af det grænseoverskridende samarbejde

d) foranstaltninger til at styrke tidlig identifikation af, bistand til, støtte til og beskyttelse af ofre for menneskehandel

e) procedurer for regelmæssigt tilsyn med og regelmæssig evaluering af gennemførelsen af de nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel.

3. Medlemsstaterne meddeler deres nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel og eventuelle ajourføringer af dem til Kommissionen senest tre måneder efter vedtagelsen heraf.

4. De nationale handlingsplaner for bekæmpelse af menneskehandel skal være offentligt tilgængelige.«

18) Artikel 20 affattes således:

»*Artikel 20*

Koordination af EU-strategien for bekæmpelse af menneskehandel

1. For at bidrage til en koordineret og konsolideret EU-strategi for bekæmpelse af menneskehandel skal medlemsstaterne lette opgaverne for en EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel. Navnlig fremsender medlemsstaterne den i artikel 19 omhandlede information til EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel.

2. For at sikre en sammenhængende og omfattende tilgang sikrer EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel koordinering med nationale koordinatorer for bekæmpelse af menneskehandel eller tilsvarende mekanismer, uafhængige organer, EU-agenturer og relevante civilsamfundsorganisationer, der er aktive på området, herunder med henblik på bidraget fra EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel til den rapportering, der udføres af Kommissionen hvert andet år, om hvilke fremskridt der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel.«

19) I artikel 23 tilføjes følgende stykke:

»3. Senest den 15. juli 2030 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der skal indeholde en vurdering af, i hvor høj grad medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, samt en vurdering af virkningerne af disse foranstaltninger.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. juli 2026. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*